

Cesta očima Julie Kellermannové

„Je to tady,“ řekla jsem si, když jsme konečně seděli v autobuse a pomalu opouštěli Frenštát vstříc devítidennímu dobrodružství. Bylo třeba nejdříve projet přes Polsko a celé Německo, abychom se dostali do Rostocku, kde nás čekal trajekt. Naše první zastávka však byla již ve Štramberku, kde jsme nabrali našeho průvodce, bez něj by to samozřejmě nešlo. Poté náš velký červený autobus najel na dálnici a honem k přístavu.

Do Rostocku jsme dojeli v brzkých ranních hodinách, ještě za tmy. Po asi hodinovém čekání jsme se nalodili na trajekt a všichni vyběhli na palubu, abychom se podívali, jak se loď odrazí od břehu. Když jsme dorazili do Dánska, tak už slunce krásně osvětlovalo cihlové domy a travnatá pole. Náš hlavní program nás čekal v hlavním městě, v Kodani. Kodaň byla plná mladých lidí na kolech. Procházeli jsme historickými ulicemi kolem monumentů, soch, krásných protestantských kostelů a univerzit. Všude jsme viděli jméno krále Kristiána IV. a sochy Hanse Christiana Andersena. Jednou z nejpůsobivějších budov byla knihovna a královský palác Amalienborg. Naše prohlídka Kodaně skončila u legendární sochy Malé mořské víly, kde jsme se naložili do autobusu a vyrazili dál. Po cestě k přístavu jsme se ještě zastavili, abychom se mohli podívat na hrad Helsingor, domov Shakespeara Hamleta.

Dalším trajektem jsme se dostali do Švédska, které jsme projeli, a konečně přijeli do Norska. Dnešní den jsme měli strávit v hlavním městě Oslu. Od centra až přes hrad Akerhus, moderní operu a Vigelandův park plný lidských soch. Nejzajímavější byly prohlídky dvou mořeplaveckých muzeí Amundsena a Kon-Tiki s původními plavidly a historickými záběry. Výlet jsme zakončili výhledem ze skokanského můstku Hollmenkollen na kopci nad městem. Další den jsme z hlavního města vyrazili kolem jezera Mjosa do Gjoviku, kde jsme obdivovali olympijskou hokejovou arénu ve skále. Následující zastávkou bylo olympijské město Lillehammer, kde jsme sešli skokanský můstek a prohlédli si město. Dále na sever se krajina už zvedala do vysokých skalnatých hor a kolem cesty tekla čistá modrá řeka v peřejích. Dojeli jsme až do Andalsnesu, města horolezců. Ráno jsme se opět naložili a vyrazili na klikatou Troli cestu, odkud byl velmi působivý pohled do mlhou naplněného údolí. Odtud jsme dojeli na Orli cestu, která shlíží na nádherný Geirangerfjord. Abychom si mohli vychutnat fjord a vodopády, které do něj padají, tak jsme do něj vyjeli loďkou. Nakonec jsme vyjeli autobusem až do výšky 1470 metrů, kde jsme byli obklopeni zasněženými vrcholky s ledovci. První věc, co nás čekala další den, byla procházka k ledovcovému splazu Nigardsbree, ze kterého vytékala ledová tyrkysová voda do jezera. Projeli jsme divokou norskou krajinou plnou vodopádů a jezer až ke kaskádovitému vodopádu Tvindefoss, jenž prý má omlazující účinky. Večer jsme dojeli do Bergenu a ubytovali se v hostelu. Místo ubytování jsme ráno opustili a lanovkou vyjeli na Ulriken, odkud jsme viděli Bergen v celé jeho kráse. Sjeli jsme dolů do centra, prošli slavným rybím trhem a prohlédli si staré hanzovní domy a na závěr jsme navštívili mořské akvárium. Přes noc jsme dojeli na jih Norska, kde jsme pak ráno absolvovali výšlap na skalní stěnu Preikestolen ve výšce 597 metrů nad fjordem. Výhled odtud byl opravdu dechberoucí, zvláště když se člověk podíval přes okraj skály. Plní dojmy jsme dojeli až do Kristiansandu, kde jsme měli poslední nocleh. Poslední den jsme museli už jen přejet trajektem do Dánska a pak nás čekal dlouhý přejezd Jutským poloostrovem přes Německo a Polsko až zpátky k budově gymnázia, odkud jsme všichni unavení, ale očarováni skvostnou přírodou zamířili do svých domovů.

Julie Kellermannová

VIII.A, Gymnázium a SPŠEI, Frenštát pod Radhoštěm, příspěvková organizace